

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ४१०/५.३३ (४१६)

ग्रंथ नाम धर्म उचाराप

विषय कथा पुराणे.

द्रोण

द्रोणपर्व

अ० ४४

(1)

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्रीवासुदेवाय ॥
जयपुंडरीकवरदापुरुषोत्तमा ॥ भक्तमानस उद्यानविहंगमा ॥ भीमात
ठविहारामेधशामा ॥ निगमागमाबंदातुं ॥ १ ॥ पांडवरक्षकापेंठरीशा
॥ विलासियापरमपुरुषा ॥ भगिनीमान्निपंडुस्नुशा ॥ पार्थाप्रतीरक्षि
सी ॥ २ ॥ भाग्यपांडवाचेदेखा ॥ नवणेवचिसहस्रमुखा ॥ तुंतयाचापा
ठिराखा ॥ अंतर्बहिरक्षिणी ॥ मांसे श्रीष्वपर्वसंपले ॥ आतां द्रोणप
र्व अरंभिले ॥ जे अत्याहुतसागळे ॥ सादर श्रोतीपरि सिजे ॥ ४ ॥ पदका
वरी मध्यनायकहीरा ॥ ते से द्रोणपर्व अवधारा ॥ उरी नउरे दोषमात्रा ॥
श्रवणकरितां साक्षेपे ॥ ५ ॥ जेथे माजला विरस ॥ अकोतचतुरपरम
पुरुष ॥ जन्मे जयपुसे वैशंपायनास ॥ सांगा विशेषकथा पुढे ॥ ६ ॥ गं
गात्मजपहूडला शरपंजरी ॥ मग समरमाजविले कवणे परी ॥ व्यासशि

(2)

धरुणे अवधारी ॥ जन्मे जयारा जेंद्रा ॥ ७ ॥ शांतनु जप दू उ लीयावरी ॥
शोभान दिसे पृ तु नेवरी ॥ जैसी विगत विधवानारी ॥ जीत प्रेता सारिखि
॥ ८ ॥ कीं गंगा सलिले विन ॥ कीं यज्ञोपवीत नसतां ब्राह्मण ॥ कीं राजाज्ञा
नहीन ॥ तैसी भीष्मावांचुनि चमू दिसे ॥ ९ ॥ भंगली नौ काम हांजकी ॥ बु
डावया जैसी उळमकी ॥ तैसी चमू लेका की ॥ भय व्याप्त दिसतसे ॥ १० ॥ भी
ष्मास बाणा चिउशी देउन ॥ कोरक पांडव करिती नमन ॥ करोनियां प्रदक्ष
णा जाण ॥ मग युद्धास प्रवर्तले ॥ ११ ॥ दश दिन परियंत ॥ जेणे युद्ध केले
अझुल ॥ दाहा सहस्ररण पंडित ॥ महारथी नित्य पाडिले ॥ १२ ॥ भीष्म प्रता
प आठउन ॥ शोक करिती कोरक संपूर्ण ॥ द्रोण आणि शारद्वत कर्ण ॥ अ
तिउ द्विग्न जाहाले ॥ १३ ॥ दुर्योधन ले चिरात्री ॥ चिंतान के आहाळे चिनि
मग जाउनि शिबिरा प्रति ॥ नमन करोनि बोलता जाला ॥ १४ ॥ हणे कवे

(2A)

द्र गुरु हृनियां ॥ तुझामहिमा गुरुवर्या ॥ यावरी चमूरक्षा वया ॥ तुजवां
चो निथोर नसे ॥ १५ ॥ कालमृत्यु भय ॥ यापासू निरक्षिता तुं आचार्य ॥
शिरी आसतां तुझे पाय ॥ सरा निभय अलि असो ॥ १६ ॥ मग वस्त्रें भूष
णे संपूर्ण ॥ प्रीती पूजिला गुरुद्रोण ॥ सेनापति त्वरण पट्टपूर्ण ॥ आचार्या
सी दीधले ॥ १७ ॥ चारी वेद मुखोदित ॥ सकल शास्त्री पारांगत ॥ पाठि सी
तुनी रहस्ती ॥ व्यापविराजत ॥ विज्ञ ज्ञेया सायका सनी ॥ १८ ॥ कौरव पांड
व यादव समस्त ॥ हेद्रोणाचे मिथ अंकित ॥ ज्याच्या वरद द्रिष्टी मिरवत ॥
मुकुट सुभद्रापतीचा ॥ १९ ॥ तो प्रसन्न हों उनि गुरुराणा ॥ झणे मागवर सु
योधना ॥ मग लागो नि आचार्य चरणा ॥ कौरव शबोलतसे ॥ २० ॥ अजा
त शत्रू कों तिसुत ॥ धरो निदेई अह्मासी जीत ॥ धर्माचा वध निश्चित ॥
मी कल्पील नाहि आचार्या ॥ २१ ॥ धर्मास वधितां जाण ॥ आह्मां सिउ

(3)

रोनेही अर्जुन ॥ जीतधरितां शरण ॥ सर्वयेती आमुते ॥ २२ ॥ पुढ तीखे जो नि
द्यूत ॥ वनासी पाठु पांडव त्वरित ॥ मग म्हणे भारद्वाज सुत ॥ तूं यथार्थ बोल
सी ॥ २३ ॥ माझा शिष्य होय अर्जुन ॥ परी विद्येने आगळामज दून ॥ तारकारी
जनक पाक शासन ॥ केला प्रसन स्वर्ग तेणे ॥ २४ ॥ शास्त्रास्त्र मंत्र विशेष ॥
जे त्रिभुवनी ठाउ केन से कोणास ॥ ते विद्या ठाउ की सव्यसाचीस ॥ तरी फोडा
वेत्या सिवे गळे ॥ २५ ॥ वेगळा होतां विकल दून ॥ क्षणमात्रे धर्म धरीन ॥ ऐसे अ
कतां सुयोधन ॥ परमानंद बोलत ॥ २६ ॥ म्हणे नाना उपाय करून ॥ वेगळाने
तो श्वेत वाहन ॥ अजात शत्रू जीत धरून ॥ अम्हास द्यावा तुम्हि पै ॥ २७ ॥
ऐसानेम होतां तात्काळ ॥ गाजली रणवाद्यें तुंबळ ॥ तो समाचार सकळ ॥ पां
डव पांचाळ समजले ॥ २८ ॥ धर्म म्हणे आचार्य प्रतिज्ञा ॥ कळली कीं तुम्हा
श्रीमार्जुना ॥ सांवरुनि सकळ पृतुना ॥ सावधान असावे ॥ २९ ॥ पार्थ म्हणे

(3A)

७४४
३

आलाकतांत तरीं मी तुजरक्षणीसत्य॥ परियेक कर्म अझुन॥ सहसामासे
ने न करवे॥ ३०॥ मर्यादा सोडील मे दिनी वसन॥ वरुण दिशे स उगवेल सहस
कीर्ण॥ हे ही धडेल परिमासेन॥ आन्यार्थ वध न करवे॥ ३१॥ मराज की बुडेल
अगस्ती॥ तम कूपी पडेल गभस्ती॥ वृण आ लिका धरु निने ती॥ आरुणा नुज
सिधडे हे॥ ३२॥ मय्यक गिळी लसो दासिनी॥ भैरोंद्र सो डील कुं भिनी॥ परि
द्रोण वध मासे नि॥ कल्पा तिही न करवे॥ ३३॥ जो वाचस्पती चि अपर प्रति
मा॥ त्याचा विभुवनी न मायम हिमा॥ श्रीहनि आग की शहिमा॥ सो मासे
नि धर्मान वध वे॥ ३४॥ द्रोण स्नेहाचे ममुद्रि॥ म्यांबु डीरी धली अहोरात्री॥ जे
णे पुत्राहु निमजवरी॥ प्रीति ठे विली अपार॥ ३५॥ समरंगणी राकी बाण॥ त्यां
सिधर्म युध करी न॥ परि मी मोह चि उन्तीर्ण॥ कांही येक तयाचे॥ ३६॥ परि
गुरुचे प्राणदान॥ करामासे नि न घेववे॥ ३७॥ तुज धरावयाये तो द्रोण॥ मा

(५)

शीघ्रलिङ्गानुजरक्षीण॥ असोउदयपावलासहस्रकीर्ण॥ दरिद्रांतीभाग्यजैसे
॥३७॥ वाद्येगर्जतीनानाविध॥ दोनीदुकेंजालिसिध्वा॥ पांचजन्यदेवरत्ताचे
नाद॥ गगनामाजीनसमावे॥३८॥ तोमजरजालानुंबळ॥ नादेंउळमळि
लाभरगोक॥ चतुर्दशलोकव्याकुळ॥ भयेंमळिकाळकांपतसे॥३९॥ वाद्येग
मनयेईलतकीतुयोनी॥ वरतेजईलअवनी॥ भगणेरिचवतीमेदिनी॥ द्रव
कलामनीउरगेंद्र॥४०॥ कूर्मखालेपुलीकरित॥ आदिशूकरनीटाटांत॥ तो
कोल्हाळजेकतांकांपत॥ माहावळंतधाकडजे॥४१॥ नानावाद्याचे
बोभार॥ उभयदळाचाकडकडारा॥ मध्यभागीअचार॥ विजयरथपा
र्थाचा॥४२॥ ध्वजस्तंभीमहारद्रावेकोवेळाकरीभुभुःकार॥ रणसागरी
रथजाहाजथोर॥ कर्णधारहनुमंतवरि॥४३॥ रथिसारथीइंदिरावर॥ जो
लावण्याब्धीशालपत्रनेत्र॥ पांडवभाग्यसहस्रवग्त्र॥ तोहिवर्णुशकेना॥

॥४४॥

३

(4A)

सर्वोत्तम श्रेष्ठ वैकुण्ठ धाम ॥ तैसा दिसेर थोत्तम ॥ प्रलय चपके ओसा ध्वज
परम ॥ पालवी तपरवीरा ॥ ४५ ॥ जैसा सुपर्ण पक्ष फडकत ॥ तैसा ध्वज च्या
रीसले जल कपत ॥ हरी हर दोघेर क्षित ॥ धनंजय रणांगणी ॥ ४६ ॥ ईकडे
कोर वर की गुरु द्रोण ॥ जैसा निराश्र नभी नंड कीर्ण ॥ पांडव चमू परमदा
रुण ॥ न धरित दृष्टि पुरुषार्थ ॥ ४७ ॥ आचार्य तेज अद्भुत ॥ पाहतां पांडव
वष्टु ना भयाभीत ॥ पांडव समर गण ॥ सतांत द्रोण रूपे अवतरला ॥ ४८ ॥
पांडव सेना सरितापती ॥ घोंटे इच्छा द्रोण अगस्ती ॥ ते व्हां वाद्य गजरे
जगती ॥ धर धरा कांपे क्षण क्षण ॥ ४९ ॥ मिंध्या वरी चपळा पडे तुटोन ॥ तै
सा पुढे धावी नला द्रोण ॥ ते व्हां सायका पासुन ॥ बाण घन वर्षत ॥ ५० ॥ अ
ग्नी जा की तृण कानन ॥ किं द्विजेंद्र संव्हारी का द्रव गण ॥ तैसी पांडव वा
हिनी द्रोण ॥ संव्हारी न गण नानो हेचि ॥ ५१ ॥ कणसें छेदुनी कृषी वळ

(5)

तैसी शिरें छेद निसकळ ॥ शिरें रहीत वीरें सबळ ॥ केले बडूत आचार्य ॥ ५२ ॥
रथक्रम वर्णक्रमें करून ॥ द्रोणे केले वेदध्यायन ॥ तैसे नित्वरेने बाण सु
दतीच्या पापासुनी ॥ ५३ ॥ चापमेघ अनिवार ॥ शरधारा वर्षती अपार ॥
चालिले रुधिराचे पूर ॥ पुसनी मार्ग सिधूने ॥ ५४ ॥ अैसे द्रोणे केले अभि
न्नव ॥ तो स्यंदनारूढ सहदेव ॥ शकुनी वरी वर्षावी करित विधांवेते वेळ ॥ ५५ ॥
परमक्रोधे शकुनी ॥ बाणवर्षे ते सखी ॥ सव्य अपसव्य वचनी ॥ पंडि
ता पुढे मूढ वदे ॥ ५६ ॥ संवत्सर सखा बाणी ॥ सहदेव रवी किला शकुनी ॥
तुनीर चापर थळे दुनि ॥ क्षणमात्रे या किले ॥ ५७ ॥ मारिले अश्व आणि
सारथी ॥ मग शकुनी होउनि विरथी ॥ गदाघेउ नित्वरित गति ॥ सहदेवाव
री लोटला ॥ ५८ ॥ गदाघाये रणांगणी ॥ सारथी मारिला तये क्षणी ॥ सह
देवें शक्ति टाकुनि ॥ शकुनी हृदई भेदिला ॥ ५९ ॥ तवरथारूढ भीमसे

(5A)

७१४४

॥२५॥

न॥ पुढें धाकीला वर्षत बाण॥ दुये धिनाचे सेव्य॥ अपार ने दिले ते धवां॥ ६२॥
तो दुये धिनी निश्चिती॥ जयाचे नाव विंशती॥ पुढें धांवे स मीर गती॥ मार्गे
राको न ते धवां॥ ६३॥ त्याचे हुर यिती सबाण॥ विंधिता जाला भीम सेन॥
लेणे वीस बाण राकुन॥ रकोदर ने दिला॥ ६४॥ भीमा करी चेसाय कासन
॥ छे दिले न लगतां क्षण॥ मग पवना वस जगदाघे उन॥ पवन वेगे पातला॥
॥ ६५॥ सारथी अणिरथ पाहे॥ असे राम को धलो भजानिये॥ योगी अ
वरिती निश्चये॥ मनोजये जिंकिती॥ ६६॥ तो नकुळाचामालुळ॥ माद्री
चा बंधु शैल्यप्रबळ॥ त्यावरून परम नयळ॥ मनोजये धावी नला॥ ६७॥
शैल्याचे जांगी बाण॥ नकळ भेदी बळें करून॥ रथ सारथी तुरंग जाण॥
पाडिले छेदूनि तात्काळ॥ ६८॥ शैल्य आणि केरथी बेसत॥ दश बाण राको
निव्वरित॥ हृदई ने दिला भगिनी सुत॥ पराक्रमे रणांगणी॥ ६९॥ चैद्य देशी

(6)

चाराजाधव केत॥ तेणे लक्ष्मि लाशारद्वत॥ दोघासी युध्व अद्भुत॥ हो ते जाले
ते धवो॥ ६८॥ विद्युल्लता पडे अकस्मात॥ तैसा सात्यकी धाविला त्वरित॥
सत्तर बाणी बजाद्भुत॥ रुतवर्मा सीविला तेणे॥ ६९॥ तेणे सत्याहत्तर बा
णी॥ सात्यकी रवीलिला ते क्षण॥ सभावर्ति पांडवा कडोनि॥ सुशर्मा व
री धावी नला॥ ७०॥ कर्ण आणि विराट॥ युध्व करिती ते व्हां अचार॥ भग
दत्त द्रोपद सुभट॥ भिउती ते व्हां अचार॥ ७१॥ शिखंडी आणि भरिभवा
॥ दाविली युद्धाचे लाघवा॥ धरो कच व कार्णवा॥ तेणे अलंबुश पाचारिला
॥ ७२॥ पांडव दकालु नच कीलान॥ धावी नला विंद अनुविंद लक्षुन॥ श्रीरंग
भगिनी नंदन॥ स्यंदनारूढ धावी नला॥ ७३॥ आकाशी संचरे सौदामिनी॥
तेवी परसेनेत प्रवेशे ते क्षणी॥ कौरव जर्जर केले निज बाणि॥ निज रनय
नी पाहाती॥ ७४॥ सुयोधन बंधुना मे कौरव॥ तेणे सुभद्रा वरी घेतली धांव॥

॥५॥

(6A)

॥ जैसी आठिके ने धरि ली हांव ॥ उर गरि पूजि का वया ॥ ७५ ॥ तो महं वीर प्रति
अर्जुन ॥ सावरी सो डिजे निर्वाण बाण ॥ तेणे वर व्यावरी तोडुन ॥ कौर वरण गं
णी पाडिला ॥ ७६ ॥ कौर व पडिला मूर्ख येउन ॥ रणी अरं बके ने त्रसो कोन ॥ तो
रुत बम्पनि अभिमन्य ॥ सिंह नादे पाचारिला ॥ ७७ ॥ रुत वर्षे बाण धाक ॥
तेहां चछे दी सुभद्रा बाक ॥ बाक न के तो के बक काक ॥ कौर व चमू संहारी
॥ ७८ ॥ रुत बम शिल बाणी ॥ जर्जरे लार गांगणी ॥ तव तो कौर व मागु तेनी
गदा घेउनि धावीन ला ॥ ७९ ॥ गदा निरका विल जाण ॥ छेदो नि पाडिली अ
भिमन्य ॥ मगतो कौर व केशी धरुन ॥ मुष्ट हरे सुमशिला ॥ ८० ॥ कुंजर मा
जरि धरोनि ॥ जैसे मर्ही थुंडे करोनि ॥ तोहें जय द्रथें देखोनि ॥ सो भद्रावरी
धावीन ला ॥ ८१ ॥ तो दुर्योधन बाण लक ॥ मस्त की धरो नि खेटक ॥ रथारखा
लेनि घो नि देख ॥ अभ्यछेदो नि पाडीत से ॥ ८२ ॥ सेन पक्षी उडे बका झुन ॥

बर्मा

(७)

तैसा उडाला पार्थ सुत ॥ गदा घायें जय द्रथ ॥ विकल केला भरतनी ॥ ८३ ॥ सर्वें चि उगे नि
जय द्रथ ॥ राक्षी दोही हस्ते बोपित ॥ ते अभिमन्ये धरो नि अकस्मात ॥ त्याची त्या व
री भिरका विखी ॥ ८४ ॥ अविधी देखो नि देखत ॥ साधका वरी जे वी परतत ॥ तैसा
राक्षी ने जय द्रथ ॥ भुजा स्थानी दे दिला ॥ ८५ ॥ सर्वें चिरथी चढे पार्थ सुत ॥ बहु
त बाणी लाडिला जय द्रथ ॥ अवघे भुज मानवत ॥ शुद्ध देखोनी जयाचे ॥ ८६ ॥
इंदिरावर भागिनी सुत ॥ त्याचा पराक्रम देखो नि अजुन ॥ कौरव लोरले सम
स्त ॥ कागजैसे हंसा वरी ॥ ८७ ॥ शैल्यें राको नि बाण ॥ छे दिला अभिमन्याचा
स्यंदन ॥ उणे देखतां भीमसेन ॥ पंच्या न नापरी धांवला ॥ ८८ ॥ देखो नि ग्रामा
हा व्याघ्र ॥ पळती जैसे मृगाचे भार ॥ तैसा कौरव सेना सागर ॥ वितळला भीम
भये ॥ ८९ ॥ पळता गजपाई धरी ॥ आपटो नि भिरका वी अंबरी ॥ गदा घायें चूर्ण
करी ॥ स्यंदन आणि वीराते ॥ ९० ॥ पर्वता वरी पर्वत ॥ तैसा भीम शैल्या वरी लो

॥ ६॥

टला॥ दोघांसी च्यार घटिकापर्यंत॥ अद्भुत युद्ध जाहाले॥ १९॥ वर्मपाहो निर
 णमंडकी॥ गदाहाणिती महान्वकी॥ नानामंडकें कळा आगकी॥ धरक चमकदा
 विती॥ २०॥ येकमेरू येकमां दार॥ येकसमुद्र येक अंबर॥ येक वासुकी येक स
 हस्रशिर॥ तैसें सृंस्तार दोघेही॥ २१॥ दोही दकी चेचपती॥ युद्धपाहो निग्रीवा
 तुका विती॥ पर्वत कुंकुमे वरिती॥ तैसें दीसती दोघेही॥ २२॥ गदाघाते दोघे
 जण॥ पडिले ते व्हां मूर्च्छा येउन॥ मग दोघासी रथी घालुन॥ नेतकृत वर्मा
 लेधवां॥ २३॥ यावरी कर्ण पुत्र वृषसेन॥ धांवेर धारूढ आरूढेना॥ तो शतानि
 क तिकडोना॥ पार्थ पुत्र धावीनला॥ २४॥ युद्ध जाले घटिकायेक॥ किंचितमा
 धारला शतानिक॥ तो प्रलिविंध्यादि चोघे देख॥ पाठिराखे धावीनले॥ २५॥
 पंचकुमरी मिळोस जाणा॥ रवी ळिली सकळ कोरवसेना॥ इस्तलाघव पाहा
 लां नयना॥ पांची पांडव आनंदले॥ २६॥ तो कोरव समस्त लोटले॥ देखतां

(8)

कोंनेय उठावले ॥ कोव्यावधी बाण सोडिले ॥ क्षीण जाले माहांवीर ॥ ९९ ॥ मगतो
प्रतापार्क अद्भुत ॥ आचार्य धांवला जे साकतांत ॥ त्यावरी धर्मराज अक
स्मात ॥ परमावेश धांवला ॥ १०० ॥ तो द्रोणें च बाणी पाही ॥ धर्मराज विंधिला
हृदई ॥ तों युधिष्ठिर लवला हि ॥ उमणे घेतले ते धवां ॥ १०१ ॥ शतार्ध बाण राकुन
॥ सर्वो गी भेदिला गुरु द्रोण ॥ तो धांवला धृष्टद्युम्न ॥ अपार बाणे भेदिला ॥ १०२ ॥
प्रळई कोपला काळ ॥ ते सा द्रोण कोपला पुण्यशील ॥ धृष्टद्युम्न लाट्काळ ॥ शत
बाणी रवी किला ॥ १०३ ॥ सूर्य कलासंख्या बाणी ॥ शिखंडी रवी किला तये क्षणी ॥
दशमुख संख्या बाणी ॥ उच्चमौजस भेदिला ॥ १०४ ॥ मग जितु कावीर मात्र ॥ दश
दशरा को निशार ॥ विराट् पांचाळ भुभुज सर्वत्र ॥ केले जर्जर आचार्य ॥ १०५ ॥ द्रो
णाचा पराक्रम देखोनि ॥ डोल वितीग्रीवा सुरगणी ॥ पृथ्वीचे नृप संपूर्ण ॥ ध
न्यधन्य म्हणति ये ॥ १०६ ॥ सर्व वीर पराभविले ॥ घायाल हो उनियां पडिले ॥

(8A)

रणी। कितेकें प्राणरहित जाले ॥ अचेतन प्रेत रूप ॥ ७ ॥ द्रोण गुरु समोर ॥ उभेन
साहाती माहां वीर ॥ भयभीत झाले सर्वत्र ॥ अनिवार मारत याचा ॥ ८ ॥ ऐसे
अन्योन्य अवघे केले ॥ वीर चकीत पाहुं लागले ॥ एक म्हणती या पुढे काळ ॥
थारो नशके सत्यपे ॥ ९ ॥ ऐसे देखोनि विपरीत ॥ नेवी उदयाचकी उगवे आदिस ॥
तैसा विजयरथारूढ सुभद्रा कांत ॥ अकस्मात धांवी नला ॥ १० ॥ ते वेळीसा
यकाचा घन ॥ द्रोणा वरी पाडि अर्जुन ॥ याक जाळें करून ॥ अंबर मणी अछा
दिला ॥ ११ ॥ द्रोणे तैसे विघालो निशरा ॥ अछा दिले ते व्हां अंबर ॥ मग दार लाधु
मधूमाकार ॥ कोणी कोणा सी दिस ना ॥ १२ ॥ अळधारा सुटती अपार ॥ तैसे वी
राचे आंगी पडती शरा ॥ दोहीं दळीचे वीरा ॥ भयाभीत पाहाती ॥ १३ ॥ द्रोण आ
णि सुभद्रा पती ॥ येक येका सनदी सती ॥ तव मावळ लाग भस्ती ॥ शिबिरा
प्रलित्तालिले ॥ १४ ॥ परमघोर विषाळ काळी ॥ रुख वर्ण वस्त्रे नेसली ॥ भगणे

(१)

अपार उगवली ॥ ठसे झळकती ठाई ठाई ॥ १५ ॥ आचार्य शिबिरा प्रतिजाउ
न ॥ बोलता जाला सुयोधन ॥ झणे तुमचें वचन ॥ धर्म जीत धरावा ॥ १६ ॥ श्रे
स्ती बोलिले जे वचना ॥ ते दावावे सत्य करून ॥ तरी च पुरुषार्थ परिपूर्ण ॥ त्रिभु
वनी भरे पै ॥ १७ ॥ मग बोले भारद्वाज नंदन ॥ धर्मासीरक्षितो अर्जुन ॥ त्या
शी युद्ध करेन ॥ कृतांतही करून शके ॥ १८ ॥ वैकुंठीचा जो वेळ सकाळ ॥ तो सा
रथी जाला तमाळनीळ ॥ ध्वज संभाळला ॥ महारुद्र रक्षितसे ॥ १९ ॥ अर्जु
न स्वये अमरपती ॥ निर्वासक रावया शिती ॥ अवतरला असे निश्चिती ॥ का
यकीर्ति सांगावी ॥ २० ॥ हरीहर ईशपाहि ॥ तिघे अवतरले येके मही ॥ विज
यरथ नहाले कदाही ॥ गांडीव तुणीर अक्षई ॥ २१ ॥ तरी तो विजय धर्मा पास
न ॥ वेगळान्या वालु म्ही फोडोना ॥ येक माहारथी मारीना ॥ प्रतिज्ञा पूर्ण पाहे
माझी ॥ २२ ॥ तो सुशर्मा सुवर्मा सुरथा ॥ सुधन्या सुबाहु बळा द्रुत ॥ बो

लाउनी अवधे त्रिगर्त ॥ बोलती शफत लेधवां ॥ २३ ॥ समसप्तकासिमेऊऊन ॥
 उदईकनेतो फोडोन अर्जुन ॥ रणीघेउं त्याचा प्राण ॥ सुयोधना जाणपा ॥ २४ ॥
 जरीहेंन करवेतबता ॥ तरीलिंगपंक्ति मोद गुरू हत्या ॥ तीपापेंआमुच्यामाथा
 ॥ जरीपार्थानमारुं ॥ २५ ॥ रणीजिंकु अर्जुन ॥ अथवादेउं आपला प्राण ॥ देहां
 तप्रायश्वितघेउन ॥ यज्ञदानकंस्तेवलां ॥ २६ ॥ मगदुर्योधनेकायकेले ॥ स
 मसप्तकवेगेकेकाटिले ॥ तीसलक्षवीरहीधले ॥ सुशर्माश्लेष त्यामध्ये ॥ २७ ॥
 परमसंतोषोनदुर्योधन ॥ हृदईआलिंगीपांचजण ॥ बलेंभरषणेदेउन ॥ ह्मणेवि
 जयबधूनयावेंसत्वर ॥ २८ ॥ उदयाहीनरीरविचक्रआले ॥ सिद्धजातीदोही
 दले ॥ रणतुरेखांकायिलेसबळे ॥ हाकेंअबरभरियेले ॥ २९ ॥ जोबोलावीलयु
 ध्वासी ॥ तीकडेजाणेधनंजयासी ॥ पार्थायुधकरीअम्हासी ॥ औसेसमसप्त
 कबोलिले ॥ ३० ॥ द्रुपभमाजलेअद्भुत ॥ सिंहासीयुधकरुं पाहत ॥ कीं

द्वंद्वश्रुक उन्मत्त ॥ पाचारिती विनायका ॥ १३१ ॥ अर्थचंद्राकार विह्वरचु
 न ॥ म्हणतीकां नये आसुन अर्जुन ॥ अवघे कळोळ करि तीयेवन ॥ शस्त्रें उ
 चलोनि उदित ॥ ३२ ॥ श्रीरंगासी म्हणे पार्थ ॥ पाहा कळोळ करिति
 त्रिगर्त ॥ आजिकरावायांचा अंत ॥ जाले मत्त समस्त हे ॥ ३३ ॥ भीमासी
 म्हणे अर्जुन ॥ चालवा त्वरे स्पंदन ॥ नकुळ सई देव आदिकरून ॥ धर्म
 राया सिरक्षावे ॥ ३४ ॥ नळगतां येक ही क्षण ॥ समसप्तका सिंघेतों मारु
 न ॥ श्रीरुद्रासी म्हणे अर्जुन ॥ चालवा स्पंदन त्वरेने ॥ ३५ ॥ धन्य धन्य पा
 र्थ वीर ॥ सच्चिदानंद सर्वेश्वर ॥ वेकुळ पती इंदिरावर ॥ सारथी जाळाज
 याचा ॥ ३६ ॥ सांवळे अनुपम्य वेदन ॥ आकर्ण विशाळराजीवनयन ॥
 मकरकुंडलें अधर पूर्ण ॥ बवळ वेळी साद त्रय ॥ ३७ ॥ विशाळभाळी दि
 व्यकेशर ॥ कौस्तुभ वै जेयंती मनोहर ॥ कासेकासि लापीनां बर ॥ चरणी

तोडर बिदावकी ॥ ३८ ॥ चतुर्भुजशामसुंदर ॥ रथीसारथीरमावर ॥ ध्व
 जसंभीमाहारुद्र ॥ केलाभुभुःकारसत्राणे ॥ ३९ ॥ हनुमंताभोंवतीभूता
 वकीअपार ॥ तिहीहाकाफोडिल्याअनिवार ॥ विष्णुवहनपक्षाचाफडा ॥
 त्कार ॥ तैसाध्वजसककतअसे ॥ ४० ॥ घडघडिलाविजईरथ ॥ पवनवे
 गेंवारुजात ॥ पांचजन्यदेवदत्त ॥ पार्थरमानाथवाजवित्ती ॥ ४१ ॥ आ
 लाआलाअर्जुन ॥ भुभुःकारेगजवायूनंदन ॥ सकळदळकंपायमान ॥
 ॥ धूकीनेपूर्णनभजाहले ॥ ४२ ॥ पार्थरुष्ठाकडेपाहेविलोकुन ॥ धूकीने
 भरलेमुकुटरत्न ॥ क्षीरसागरीचेनिधान ॥ होहोम्हणोनिवारुथोपी
 ॥ ४३ ॥ गांडिवधनुष्यचळविले ॥ अर्जुनेनिर्वाणठाणमांडिले ॥ काना
 डीचळवित्तांतेवेळे ॥ वीरपळतीदशदिशा ॥ ४४ ॥ पळतीयांससुरार्मा
 म्हणत ॥ धीरधरापरतासमस्त ॥ दुर्योधनाशीराफत ॥ केलीआज

(11)

व्यर्थपै ॥ ४५ ॥ मगसमस्तीतयेक्षणी ॥ विजयरथसां किला बाणी ॥ जैसे
बहुतमूर्खमिकोनि ॥ पंडितासी वादकरिती ॥ ४६ ॥ चपळे रे सात्वरेक
रून ॥ रथफेरीत भगवान ॥ मगसमसप्तकाचे भारफोडोन ॥ रथजायपै
लकडे ॥ ४७ ॥ अलातचक ॥ ऐसा रथा ॥ फेरीतां कोणासनदिसेव्यक्त ॥
शरसोडिती अपरमित ॥ परीतेन लगती पार्थीते ॥ ४८ ॥ लक्षत्रुकोनिस
त्वर ॥ आपुल्यावीरालागती शर ॥ पायलेपें येसये ॥ परस्परदीसती ॥ ४९ ॥
येकासयेकमारिती घाय ॥ ऐसाचि जालासेनाक्षय ॥ कबंधें उठती पा
हे ॥ दालिया वाजवीत नाचती ॥ ५० ॥ इकडे धृष्टद्युम्नद्रोण ॥ युध्दकरिती
निर्वाण ॥ त्याचे करावया निवारण ॥ रताता शक्तीन वेचि ॥ ५१ ॥ अलात
चपळे समान ॥ अकस्मात आला द्रोण बाण ॥ सत्यजिताचे शिरछेदो
ना ॥ अक्राशपंधे उडविले ॥ ५२ ॥ विराटबंधुशतानिक ॥ तो शरसोडी द्रोणा

॥ १० ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com